

Verslag leesclub Vrouwen van Nu: 15 augustus 2011, t.h.v. An

Het boek: **Hartedier**, schrijfster **Herta Müller**

Aanwezig: Marijke, Conny, An, Leny, Nan, Gerda, Joke en Greet (als gast)

Afwezig: Erica, Ria en Inge

Wat we ervan vonden

Erica (volgens briefje): vreemd boek, indringend en beangstigend. 2x gelezen, niet vanwege het mooi, maar voor beter begrip. Spanning van dictatoriaal regime goed verwoord. Mensen worden robotten, afschuwelijk.

Marijke: poëtisch, soms onbegrijpelijk, ondanks gruwelijke inhoud toch fijn om te lezen.

Conny: mooi taalgebruik, sfeer voel je heel erg, mooi boek.

An: 3x opnieuw begonnen, toen ander boek gepakt, geen zin in die sfeer, zonde van de tijd.

Greet: in het duits gelezen (Herztier), er zit een cadans in, wel een heel mooi boek, soms van de hak op de tak, onbegrijpelijke titel.

Leny: poëtisch, mooie taal, weinig samenhang, somber, gedoemde figuren, wel wat moeite om het uit te lezen.

Nan: moeilijk, moeite met de ik-figuur, intens triest, heel blij met onze eigen cultuur.

Joke: niet uitgelezen, wel ander boek Adamschommel (met andere leesclub), veel beeldspraak, opvallend taalgebruik, deed denken aan magisch realisme, somber.

Gerda: ze suggereert veel, heel beeldend, angst wordt goed omschreven, ander boek: gelezen: "Vandaag was ik mezelf liever niet tegengekomen", veel parallellen.

De schrijfster Herta Müller

Werd op 17 augustus 1953 in Nitschdorf geboren. Ze is een duitstalige schrijfster van Roemeense afkomst en wordt gerekend tot de wereldliteratuur. Ze stamt uit een etnisch duitse familie en heeft Duitse en Roemeense taal- en letterkunde gestudeerd aan de Universiteit van het Westen. Ze onderhield contacten met actiegroepen en werd sindsdien door de Securitate gevolgd. Werd ontslagen als vertaalster in een machinefabriek na haar weigering om samen te werken met de Securitate. Haar eerste verhalenbundel was Niederungen. Haar omvangrijke oeuvre behandelt voornamelijk het dagelijks leven onder een dictatuur. In 2009 ontving ze de Nobelprijs. De toen uitgesproken speech droeg de titel: Elk woord weet iets van de vicieuze cirkel.

Het boek Hartedier

We komen veel autobiografische elementen tegen. Het boek gaat over een aantal studenten die tijdens hun studie een actiegroepje vormt. De schrijfster laat heel duidelijk de onvrijheid van de jongelui zien, ze schrijven elkaar in geheimtaal, worden bespioneerd en ondervraagd en krijgen na hun studie een willekeurig baantje. Als ze niet willen meewerken met de geheime dienst worden ze ontslagen. Door zelfmoord en vluchtpogingen komen een paar vrienden van de ik-figuur om het leven. Het poëtisch taalgebruik verzacht de werkelijkheid. Door deze te vervormen schept ze haar eigen wereld. Lang hebben we gediscussieerd over de titel. Uiteindelijk vonden we dat "de ziel van de mens" nog het dichtst in de buurt kwam. An zag er een tegenstelling in (hart = zacht; dier = hard, het beestachtige). Als thema overheerst wel de angst. Motieven zijn er vele: dood, geheimen, corruptie, vierkanten, intimidatie.